

[Øve Hansen.]

strækning betragter såvel forstæderne som købstæderne som en helhed og ser en interesse i at udgøre ét samfund.

For sognekommunernes vedkommende håber vi fremdeles, at frivillige sammenlægninger finder sted. Mange sammenlægninger har fundet sted, og det er min opfattelse, at der i vide kredse har været tilfredshed med sammenlægningerne. I mange kommuner, ved jeg, drøfter man for tiden sammenlægningsproblemerne, og jeg håber, at der i disse kommuner kommer et positivt resultat ud af forhandlingerne. Amtsrådene kan i høj grad præge sammenlægningsproblemerne, og jeg håber, at amtsrådene vil medvirke til, ikke alene at problemerne tages op, men også at de løses, men at vi skulle nå hele vort tilsigtede mål ved frivillige sammenlægninger tror jeg ikke på, hvor gerne jeg end ville. Det bliver sikkert nødvendigt på et eller andet tidspunkt at angive en sidste frist for frivillige sammenlægninger.

Spørgsmålet om amtskommunernes grænse skal jeg ikke komme nærmere ind på nu, selv om der også her er et stort problem, der skal løses. Jeg har set, at planlægningsudvalget har anvist vejen til nye regioner og ikke så mange regioner. Hvor mange amtskommuner vi bør have må bero på en mere indgående undersøgelse. Det bliver også en af kommunalreformkommissionens opgaver at tage stilling til det.

Når København og Københavns amtsrådsreds ikke direkte berøres af lovforslaget om den kommunale inddeling, skyldes det ikke, at kommunallovskommissionen ikke har villet tage problemet op til løsning, men derimod de særlige forhold, der knytter sig til hovedstaden og dens nærmeste omegn. Hovedstadskommunernes Samråd arbejder på en løsning; men kommer der ikke inden længe et forslag til en løsning, ja, så må lovgivningsmagten tage sagen op. Det gælder her som i det øvrige land, at det ville være bedst, om forstæderne og centralkommunerne selv løste opgaverne.

Hvad angår de to lovforslag — dels om den kommunale inddeling, dels om kommunernes styrelse — har jeg ikke så meget at sige. Dels svarer lovforslagene til dem, der blev fremsat i maj i år, dels har de været genstand for drøftelse i folketings-

udvalget i sommer. Udvalgsarbejdet har naturligvis mere bestået i en teknisk gennemgang af lovforslagene, men vi har dog også fået en del spørgsmål besvaret.

En vedtagelse af lovforslagene vil uden tvivl berøre en del ministeriers forvaltningsområder, og jeg vil derfor gerne spørge indenrigsministeren, om det er muligt at give oplysninger herom og om, hvilke ændringer det vil medføre i den kommunale forvaltning.

Til slut vil jeg udtrykke håbet om, at det vil blive muligt at få færdigbehandlet disse to lovforslag inden for en rimelig tid, således at den kommunalreformkommission, der skal nedsættes, kan påbegynde sit arbejde. Med disse to lovforslag tror jeg, at der er skabt gode muligheder for de fremtidige kommuner i vort land. Jeg vil gerne foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 21 medlemmer.

Jacob Sørensen: Det foreliggende forslag til lov om revision af den kommunale inddeling er som omtalt identisk med det i foråret behandlede lovforslag, bortset fra enkelte mindre ændringer. Jeg skal derfor henvise til de bemærkninger, jeg knyttede til lovforslaget ved første behandling dengang.

Mine betænkeligheder ved gennem vedtagelsen af dette lovforslag at skabe muligheder for dannelse af efter min opfattelse helt urimeligt store kommunale enheder i de store bysamfund i provinsen er ikke blevet mindre siden sidst. Det er værd at lægge mærke til, at man i Københavns omegnskommuner jo ikke tænker på at gøre kommunerne større; dér lader man dem vokse til det, der er plads til inden for de givne grænser og affinder sig med det, og så får man en række kommuner med 60.000-70.000-80.000 indbyggere. Jeg må derfor finde det betænkeligt at vedtage dette lovforslag i dets nuværende form, hvorefter man strengt pålægger den foreslåede kommunalreformkommission at løse problemerne omkring byerne ved enten at dekretere fuldstændig sammenslutning eller bevarelse af de nuværende forhold uden at levne mulighed for at løse problemet på en anden og måske mere hensigtsmæssig måde. Men det kan vi jo drøfte videre i det kommende udvalg.